

ΦΟΛΑΙ

Μετὰ τὸν Τελώνην τὸν δήμιον, τὸν τελώνην τοῦ Πειραιῶς, τὸ πολύκροτον βούλευμα περὶ τελωνείων, τὰς τελωνειακὰς παχύσεις μεταθέσεις καὶ διερισμοὺς ἔχομεν ἥδη τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις. Ολαὶ αἱ συναδελφοὶ ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀλλὰ πολλαὶ ἔδειξαν ὅτι ἀνεμίχθησαν εἰς πράξεις περὶ τῶν ὅποιων δὲν ἔχουσιν οὐδενὸν γνῶσιν.

* *

Καὶ ποῖον νομίζετε ὅτι εἶναι τὸ τρυφερὸν τῆς συζητήσεως ντικείμενον; Οἱ μὲν ισχυρίζονται ὅτι βαίνομεν πλησίστιοι ἵνα τὸ ισοζύγιον, οἱ δὲ ὅτι δὲν εἰσπράττονται οἱ προύπολοι· οἱ δὲ ὅτι δὲν εἴχουσι δίκαιαν οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀφοῦ καθ' ἐκάστην βλέπομεν ἀπείρους ψημούς δημοσίων εἰσπρακτόρων.

* *

Δὲν ἕρχοσαν εἰς τὸν κ. Ἀπόστολον Μακράκην ἡ ἔκδοσις τοῦ Λόγου καὶ αἱ διάφοροι ἐνταῦθα ἀγορεύσεις του, ἡθελε καὶ ἐν Πύργῳ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἀποστολικόν του ργον. Κατ' εὐτυχίαν δύμας τῶν κατοίκων ἐκεῖ ὁ λόγιος ὑπὸ κύριος ἔπαιξε τὸν βρόγγον καὶ ἤνηγκασθη νὰ διαδῆψῃ τὰς διαιλίας του.

* *

Ίδου δὲ καὶ μίκη διαφορά. Οἱ περισσότεροι μάρτυρες τῆς ἐκκλησίας ἀπέθανον ἀπὸ ρόχον ἐνῷ ὁ κ. Μακράκης, ἐὰν δὲ μὴ γένοιτο πάθος τινούτε, κύριοι ἐπίσκοποι, θὰ τὸ πάθη ἀπὸ βρόγγου.

* *

Ἄλλ' ἔκτος τούτου ἀσφαλῶς δύναται τις νὰ εἴπῃ μετὰ οὓς τόσους λόγους οὓς ἔκφωνετ ὁ κ. Μακράκης, ὅτι οὗτος νεὸς κορυφαῖος τῶν λογάδων θεολόγων μας.

* *

Συνάδελφος ἡπόρης πῶς ὁ κ. Καζαζῆς καταλαμβάνει εἰς ὑψηλοτέρας θέσεις. Αρκετὸν δὲ τὸ ἀνάστημα τοῦ κ. Ζαζῆν διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃ ἀμέσως.

* *

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἢτις συνεκλήθη δύπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ιασώσεως τῶν δασῶν, ἀπεράνθη, διὰ πρέπεις νὰ λειτουργήσων οἱ νόμοι. Ἄλλ' ὁ κ. Ταβουλάρης βλέπων τὸ ἀδύνατον τοῦ πράγματος καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ τὸ καθ' ἐντὸν ἔφερεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοὺς Δασοφύλακας.

* *

Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ θεάτρου οὐχὶ ἀσκοπον θεωρεῖσθαι ν' ἀναδημοσιεύσωμεν τὸ ἀκόλουθον θεατρικὸν πρόγραμμα αἵτοιντες συγγνώμην παρὰ τοῦ συναδελφού Ραχογιαλέκτου διὰ τὴν εἰς τὰ καθήκοντά του ἐπέμβασιν:

«ΑΓΡΙΟΝ θὰ διδαχθῶσιν οἱ Δασοφύλακες ἔργων δριστῶν τοῦ περικλεοῦς κ. Π. Β. Παπαδάκη Δουμά πατέρος.»

Θὰ παρελήφθη βεβχίως ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας: καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀμήν.

ΗΙ. ΝΕΦΡΑΙΔΕΣ

(ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ)

Ο νυκτομάτης χαροπὸς
ἀγάλια-ἀγάλια πίφτει
καὶ η θάλασσα γιὰ δέσ την πῶς
πᾶς μοιάσει μὲ καθρέφτη.

* *

Η βάρκα μας, καλὰ παιδιά,
μᾶς κάνει ἴδια καρτέρει
καὶ ἀφίσωμε τὴν ἀμαυδιά
γιὰ πᾶμε εἰς ἄλλα μέρη.

* *

Έχετε εἰς τὴν ἀγρια παπηλῆ
η βάρκα θὰ μᾶς βγάλη
ποὺ έχει ὁ ἔρωτας φιλη
καὶ τάκτα χίλια κάλλη.

* *

Έχετε μ' ἀφρόπλαστα κορμιά
τεράϊδες Κηλεμέναις
μᾶς καρτεροῦ εἰς τὴν ἱρημία
εἰς κάτασπρα ντυμέναις.

* *

Έχουντε εἰς των μαλλιά
μαργαριτάρια χίλια
καὶ η έχουν ἀμέτρητα φιλιά
ποὺ μοιάσει μὲ καθρέφτη.

* *

Έχουντε αστέρερη ματιά
ποὺ πάργα λαμπνύει,
έχουντε εἰς στήθη των φωτιά
ποὺ καίσει καὶ δροσίζει.

* *

Έμπροστε τραβάτε τὸ κουπί^{τροκού} γλενοχαράξη
η βάρκα μας σάρταστρα
μπροστε εἰς σπηληρά καὶ ἀράξη.

* *

Έχετε εἰς τὴν ἀγρια σπηληρά
η βάρκα θὰ μᾶς βγάλη
γιὰ τὰ χορτάσωμε φιλιά
εἰς ἀφρόπλαστα κάλλη.

ΑΤΑΚΤΑ

Τώρα δύμας ὁ κ. Κοκκίδης δὲν ἡπατήθη. Πρὸ πέντε ἡμέρων ἐδημοσίευσε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου, διὰπερ οὔτος ἐσεβάσθη μέχρι τελευταίας στιγμῆς. Εάν κρίνηταις ἐκ τῆς πρὸ ὅλιγων ἡμερών ἀπάτης τῆς σελήνης θὰ ἐνοήσει, διὰ τοῦτο αἱ σχέσεις τοῦ κ. Κοκκίδηου δὲν εἶναι ὄμοιλαι μεθ' δικών τῶν οὐρανίων σωμάτων.

Ο ἐλλαγιμός φίλος κ. Μυριανθούσης ἀποφασίζει νὰ ἐγερθῇ ἐνωρίς διὰ τὸ θέαμα τῆς ἐκλείψεως, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει. Σπεύδει λοιπόν δρομάκιας πρὸς τὸ ἀστεροσκοπεῖον καὶ εὑρίσκει τὸν κ. Κοκκίδην.

— Σᾶς παρακαλῶ πολὺ, τῷ λέγει μετὰ συγκινήσεως, διὰ τὸ θέαμα τῶν φέρη δυσκολίαν νὰ ἐπαναλάβητε τὸ πειράμα διότι είμαι πολὺ περίεργος...

Μὲ τὸν φίλον Ἀθυσινὸν κ. Παρίσιν τοῦ συνέδητου πολλὰ παρατρέγγωδα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔνακτα τυχαίας συμπτώσεως ὄμωνυμίας. Διωρίζετο καὶ παρεκάθητο διὰ μέλος ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀντὶ ἄλλου. Ἀλλος ἀπέθυνσκε καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἔστελλον συλλυπητήρια καὶ ἐξελογιζόντο αὐτὸς ὡς βρικόλαξ ἐγένοντο ἐνστάσεις κατὰ τῆς προσωπικότητός του καὶ ἐν γένει συνέδησαν παντοῖαι μυστηριώδεις περιπέτειαι μεταξὺ τῶν δύο ὄμωνυμων, τοῦ ἐνὸς ζῶντος, καὶ τοῦ ἐτέρου ἀποθηκνόντος, ὥστε ἥδυναντο ν' ἀποτελέσωσι ὄγκωδη τομον ὑπὸ τὸν τίτλον Τ' ἀπόκρυφα τῶν Παρισῶν.

Η ἑορτὴ τοῦ Σωτῆρος ἐφέτος ἐωρτάσθη μετ' ἔξαιρετῆς μεγαλοπροπείας. Οπου καὶ ἀν ἐπήγανέ τις, ἔβλεπε

πληθυσμούς πανηγυριστών. Τό πρόχυμα είναι εύνοητον, όφελος όπου τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον δὲν έμεινε κανείς, διστις νὰ μὴ γείνῃ ίπποτης τοῦ Σωτήρος.

**

'Επανέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν ὁ ἀειμνυτος κ. Δαύνης. Συνεταιρισθεὶς μετὰ μάντεων καὶ ὑπνοβατῶν ἀνασκάπτει τὸν περὶ τὴν Μέγαρα χῶρον πρὸς ἀνεύρετιν κεκρυμμένων θησαυρῶν. Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Δαύνη, δὲν ἐκπληγτόμεθα ποσδεῖς εἴναι συνειθισμένος νὰ χάνῃ τὸν χρόνον του!

**

Μετὰ τῆς ἔκλειψεως τοῦ ἡλίου εἶχομεν καὶ τὴν ἔκλειψιν τοῦ κ. Λουμπάρδου, διστις λέγεται ὅτι ὄνειρωρησε διὰ τὰς ἔκλογικὰ τοῦ κ. Λάζα. Τοῦτο δῆμος δὲν είναι βέβαιον διότι οὐδὲ τὸν γνωστὸν δόσιστρωτήρα παρέλαβε μεθ' ἐκυτοῦ, οὐδὲ τὸν αὐτάδελφόν του Διονύσιον.

**

Η Ἐπιθεώρησες ἀγγέλλουσα δτι πολλοὶ Λάκωνες ἐκ τῶν δήμων "Ἐλους καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς μεταναστεύουσιν εἰς Ἀμερικὴν σίπτει ἀπελπιστικὴν κραυγὴν. Ήμεῖς τὴν τοιαύτην μετανάστευσιν θεωροῦμεν φυσικὴν, ἀφοῦ εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ καταικάσσιν εἰς τὸν δῆμον "Ἐλους καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἀπὸ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον.

Μισῆρος Γάτος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Ἡγουμενῆς Τήρου:

«Ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἡμέρας ἔπνεεν σφοδρὸς ἐν Τήνῳ βορρᾶς, κατ' ἔτος δὲ πνέουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ βροτεῖοι ἀνεμοί, ἀλλ' ἐγίγνετο καὶ διακοπή, τις ἐν τῷ μέσῳ, τακτικῶτατα δὲ καθ' ἐσπέραν ἐκόπαζον ἐφέτος δῆμος ἔπνεον ἀδιακόπως μέχρι τῆς προχθές καταστάντες ὥγληροι καὶ λίσιν ἐπιζήμιοι εἰς τὰ δένδρα, τοὺς καρποὺς καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀπεξηραμμένης ἐνεκεν τῆς ἀνομορίας γῆς.»

*

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Ἐν μόνον καλὸν δύναται τις νὰ διεσχυρισθῇ ὅτι ἔχουσιν οἱ ἀνεμοί οὗτοι, δτι δηλαδὴ καθαρίζουσιν τὴν ἀτμόσφαιραν ἐκ τῶν νοσωδῶν ἀναθυμισέσσεων διατηροῦντες οὕτω τὴν ὑγείαν καὶ διεγείροντες τὴν δρεξιν διὰ τῆς ἀναπτυσσομένης ὑπ' αὐτῶν δρόσου.»

*

Ἐκ τῆς Θεσσαλιώτιδος Καρδίτσης:

«Κατὰ τῶν Θεσσαλῶν συνώμοσαν ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, κέντρα καὶ ἀκτίνες, δοῦλοι καὶ δεσπόται, πολῖται καὶ ξένοι, θεσιθῆραι καὶ τυχοδιώκται, οἵτινες πάντες ὑπὸ τὸ πρᾶσμα τοῦ ἔξοχου πολιτικοῦ παρουσιαζόμενοι ἐκφέροντνς δὲ γνώμας καὶ ιδέας ωσεὶ ωμίλουν ἀπὸ Τρίποδος πλημμύρησαν τὴν πρωτεύουσαν μὲ βωμολογίας, αἵτινες, ως ἐκθέσεις περιηγητῶν ἀμερολήπτων καὶ ψυχρῶν δῆθεν θεατῶν θεωρούμεναι, ἐπειχον τό-

πον καὶ ἐπισημότητα μεγαλεῖτέρον καὶ τῶν ἐν τῇ κυριῇ βίβλῳ καταχωρουμένων....»

*

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Οἱ κλέψας τὸν δῆμον παραχθοῦσι τῷ εἰσαγγελίᾳ, ἐνθε διολογήσας τὴν πρᾶξιν του, διηυθύνθη εἰς τὰς φυλακές. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ὀφειλομεν κατὰ καθῆκον νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν κύριον ἀστυνόμον, ἐπὶ τῇ ἀμέσως ἀνακαλύψει τοῦ δημου.»

*

Ἐκ τοῦ Φαγοῦ τῆς Σύρου:

«Βεβαίως ήμεῖς δὲν εἶμεθα προφῆται μήτε τὴν λεκχυναμέντειαν γνωρίζομεν, ἔχομεν δῆμος καὶ ήμεῖς τὰς σχέσεις μας, καὶ διὰ τῶν σχέσεών μας μανθάνομεν ὅσα δημοσιεύμεν, πάντοτε δὲ ἐπετύχαμεν εἰς τὰς σκέψεις μας. Πολὺ πιθανὸν σήμερον καὶ οἱ φίλοι μας καὶ οἱ ἔχθροι μας (καὶ δυστυχῶς σήμερον είναι πάρα πολλοὶ τοιούτοι) νὰ λέγωσι διετί, τότε δὲν δημοσιεύομεν ὅσα γνωρίζομεν.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ τόπος ἐν γένει εὑρίσκονται εἰς κρίσιμων τοῦ περιστατικού, ἡ χρεωκοπία κρατεῖ εἰς χειρος τὸ πλῆκτρον τῆς θύρας, καὶ ἀν κρούση, τότε αἱ διστυχίαι θέλουν εἰσθαι ἀνυπολόγισται.»

*

Ἐκ τῆς Μάστιγος Καρδίτσης:

«Ἀνεγάρησεν ἐντεῦθεν εἰς Χαλκίδα, χρώμενος ταῖς διακοπαῖς αὐτοῦ, ὁ διακεκριμένος Πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Κύριος Ἀθανάσιος Πρεβεδούρος.»

*

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

Σπεύσατε νὰ πληρώσητε τὰ ραῦχα ποῦ φορεῖται, γηατὶ χειμῶνας ἔργεται καινούργια ν' ἐνθυμήταις.»

*

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Τὸ ὄλεθριον τοῦτο κακούργημα ὅπερ ἐφέτος ἀνεφένη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας καὶ τοσαύτας προύξενησε ζημίας, δυστυχῶς ἔνεκα τοῦ δυσκόλου τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἐνόχου μένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτιμώρητον, εὔτυχῶς δῆμος, ὡς λέγεται, ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης οἱ δράσται τῶν ἐγκλημάτων τούτων καὶ θέλουσιν ὑποστῆ τὰς συνεπειῶν τῶν πράξεών των.»

*

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

ΕΝΙΓΜΑ

•Ποτέ τις ἀργυρώνυτος ἐκ τῆς ἡμῆς κοιλίας προῆλθεν εἰς διοίκησιν μεγάλης βασιλείας.

•Αν κεφαλὴν καὶ τράχηλον θελήσῃς νὰ μοι κάψῃς, ζωσγονεῖται πάρευτα τῆς φύσεως η δύσης.

•Αν πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν πᾶς ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, Τὸ δρέπανον τὸ φονερὸν φοβεῖται τοῦ ἀνθρός μου.

•Τῷ λύσαντι μέγας ἐπαινεῖναι.

Ρεμεσούχιστη